

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 904/2018
11.09. 2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Николе Динића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 64/16 од 14.11.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 42/18 од 20.04.2018. године, у седници већа одржаној 11.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 64/16 од 14.11.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 42/18 од 20.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику К 64/16 од 14.11.2017. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а изречена му је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од четири месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Трстенику и браниоца окривљеног, Виши суд у Крушевцу је пресудом Кж1 42/18 од 20.04.2018. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног адв. Никола Динић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, наведене пресуде преиначи, окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, такстативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге из којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Иако бранилац као разлог подношења захтева наводи повреду закона, у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ наводи да је суд повредио право на одбрану окривљеног јер није дозволио непосредно саслушање вештака са института у Новом Саду, а то саслушање је било неопходно, с обзиром да се вештаци нису на поуздан начин изјаснили ко је од учесника саобраћајне незгоде први започео скретање у супротну траку, затим да не постоји поуздани доказ да је окривљени учинио кривично дело које му је стављено на терет, да је првостепени суд погрешно оценио налазе вештака и погрешно утврдио чињенично стање па тиме и погрешно закључио да је доказано да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, да је суд покушао да на спорна питања одговори користећи се другим изведеним доказима, исказима двојице оштећених из другог возила и исказима сведока који су противречни и сами себи и налазима и мишљењима вештака... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Осим тога, бранилац у захтеву наводи да је изрека пресуде противречна сама себи и са датим разлозима и да су нејасни разлози одлучним чињеницама, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић